

сподаръ и на единъ неблагодаренъ народъ.
(*Евриклесъ отиваа.*)

Явленіе IV

Меропа Исменія

Исменія. — Държавата не е никъкъ неблагодарна, Господжо, никъкъ; всички ви обичятъ, всички ви пазятъ още честъта за короната, всички искатъ щото Полифонть като ви даде рѣкътъ си да може да отдържи отъ васъ това могущество.

Меропа. — Какъ! народа мысли да ма остави въ рѣцетъ на единъ мъчителъ който ма прѣзира. Какъ! той издади сынъ ми а мене иска да направи робиня!

Исменія. — Народътъ ви выка въ редътъ на прѣдѣдитъ ви; слѣдвайте гласътъ му Господжо, защото той е гласътъ на Боговетъ.

Меропа. — О! ты безчеловѣчна! ты искашь щото Меропа унижена и прѣзрѣна, да прикупи една суетна слава съ силата на безчестіето?

Явленіе V

Меропа Евриклесъ Исменія

Евриклесъ. — Господжо, триѣрающаща ида прѣдъ васъ, пригответе прочее това шѣроко сърдце за най ужаснытъ удары; збирете